

Yoeke Nagel ©

Op de bomen in mijn straat is een gifgroene stip verschenen, ter hoogte van mijn ogen. De bomen zijn druk bezig om hun laatste blaadjes eraf te werken, intussen bereiden ze zich al voor - geen mens weet precies hoe - op het jonge blad dat straks weer de takken uit moet springen van joehoeoeoe, 't is voorjaar...

Bomen zijn een beetje dom in die dingen. Ze gaan maar door en door en hebben helemaal niet in de gaten wat er om ze heen gebeurt. Ze ruimen niks op, waar ze staan laten hun bladeren vallen. Daar zou best iemand onder kunnen komen! Ze staan doodleuk op de stoep, zodat er wandelaars tegenaan kunnen botsen. Ze veroorzaken allerlei verkeersonveilige situaties doordat ze niet opzij gaan, zelfs niet bij bedrijfsverkeer. Ze knoeien met plakspul op onze auto's en je tuin kun je wel blijven vegen. En dan de wortels. Die groeien stiekem alle kanten op. Denk maar niet dat wortels bij daglicht onze bekabeling durven te vandaliseren, maar er worden ondergronds enorme vernielingen aangericht door bomen. Sommigen staan er zelfs al dertig jaar. Altijd dreigend op dezelfde plek en dan laten ze zich plotseling over de weg heen vallen. Trekken zich niks aan van de zorgvuldig opgestelde groenvoorzieningsplannen die elke vijf jaar worden herzien. Plant de gemeente een aantrekkelijke groene wijk, denk maar niet dat ze zich dan aan de ruimte houden die ze is toebedeeld. En maar doorgroeien... Wat kost dat wel niet? Dat loopt de spuigaten uit.

Zevenhonderd bomen in mijn straat, mijn wijk, mijn wereld, mijn leven, moeten dus hartstikke dood. "Daar is niks oneerlijks aan," heeft de chef van de plantsoendienst me uitgelegd, "want die bomen hebben we destijds zélf hier geplant. Er is geen boom die niet op de tekentafel begint. En ze worden ook niet allemaal gekapt, de dikkere bomen worden vervangen door de soorten die we nu liever hebben. Alle bomen die geblest zijn gaan weg. Ja." Hij kijkt er vastberaden bij. Blessen is het zetten van een gifgroene stip op zo'n vernielzuchtige boom die dood moet. De heksengroet 'blessed be' klinkt daarom heel griezelig voor de chef van de plantsoendienst. Misschien wel terecht. Want wat maak je los in een wijk, een wereld, een leven, als je er de zegen, de blessing, van de bomen uit wegkapt? Ik weet het nog niet. Maar als ik langs zo'n boom loop met een gifgroene stip, dan durf ik 'm niet goed meer aan te kijken. Want hij is op de tekentafel al dood, al denkt hij nog dat het weer lente gaat worden.

Ik schaam me voor 'm.